

lací soud posoudil tuto otázku správně vycházeje z poměrů konkrétního případu, jak byly zjištěny, a z toho, jak si může ono označení drogerie na malém městě vykládati průměrný zákazník; tu stačí dovolatele poukázati k příslušné části odvolacího soudu. Žalovaný nebuduje na skutkovém podkladu souzeného případu, jestliže dovozuje oprávněnost k označení své drogerie z toho, že prý si zásadně mohl opatřiti právo prodávati léky ve velkém anebo že mu takové oprávnění v zásadě přísluší. Nejde také o to, zda je klamavé samo o sobě slovo medicínální, nýbrž o to běží, zda je klamavé takové označení za skutkových okolností, k nimž poukázal odvolací soud. Žalovaný si ovšem také odporuje, jestliže na jedné straně trvá na tom, že má právo označovati svou drogerii za medicínální a když na tom projevoval za sporu nemalý zájem, aby směl onoho označení i nadále používat, jestliže však na druhé straně tvrdí, že ono označení nemá praktického významu a není vůbec reklamou. Označení podniku žalovaného jako drogerie nepotřebuje žádného informativního doplnění pro zákazníka jmenovitě označením jako medicínální drogerie, když už v pojmu drogerie je obsaženo všecko to, z čeho žalovaný dovozuje oprávnění k tomuto závadnému označení. Předmětem zkoumání odvolacího soudu bylo jenom, zda je toto označení se zřetelem k daným skutečnostem klamavým a závadným s hlediska § 2 zákona proti nekalé soutěži, nikoli také, zda žalovaný neprávem některé drogy prodával. Odvolací soud posoudil věc jenom podle předpisů zákona proti nekalé soutěži a tedy v mezích své kompetence a nezasáhl svým rozhodnutím nijak do oboru, který jest vymezen působností úřadů správních.

Čís. 15370.

Nemôže byť povolená exekúcia zabavením pohľadávky, ktorú má dlžník proti štátu, ak v exekučnej žiadosti nie sú uvedené všetky okolnosti podľa odst. 3 § 1 vl. nar. č. 234/1934 Sb. z. a n.

(Rozh. zo 4. septembra 1936, R III 432/36.)

R e k u r z n ý s ú d zmenil usnesenie súdu I. stolice a žiadosť o povolenie exekúcie zabavením a prikázaním k vybraniu pohľadávky, ktorú má exekút proti poddlžníkovi Zemskému vojenskému veliteľstvu v B., zamietol a zrušil zabavenie, vykonané dorúčením záповedi Zemskému vojenskému veliteľstvu v B. **D ō v o d y:** Ustanovenie § 1 vl. nar. č. 234/1934 Sb. z. a n. predpisuje, čo všetko musí obsahovať obštávka pohľadávky čo do presnosti jej označenia, keď ide o zabavenie pohľadávky proti štátu alebo fondu pod verejnou správou. Z toho plynie, že keď exekvent neoznačí pohľadávku, ktorú chce zabaviť, podľa tohoto ustanovenia, nemožno povoliť exekúciu jej zabavením. V súdenom prípade pohľadávka nie je dostatočne označená, najmä nie je uvedený ani dôvod,

z ktorého táto pohľadávka exekútovi prislúcha, preto bolo treba rekurzu poddlžníka vyhoveť a rozhodnúť, ako je vo výroku uvedené. Najvyšší súd napadnuté usnesenie z jeho správnych dôvodov potvrdil.

Čís. 15371.

Keď bola konkurzná podstata odsúdená platiť do 15 dní a neplatila, možno proti nej viesť ihneď exekúciu.*)

(Rozh. zo 4. septembra 1936, R III 495/36.)

Súd I. stolice exekúciu povolil, rekurzný súd jeho usnesenie zmenil a žiadosť o povolenie exekúcie zamietol.

Najvyšší súd obnovil usnesenie súdu I. stolice.

Dôvody:

Pohľadávkou exekventky sú útraty, ktoré boli exekventke v spore o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty proti konkurznej podstate (exekútke) prisúdené. Je tedy zrejmé, že pohľadávka exekventky je v smysle § 49 konk. por. pohľadávkou proti podstate.

V smysle § 126 konk. por. veriteľka podstaty má byť uspokojená — nehl'adiac na stav pokračovania — len čo bol jej nárok určený a splatný a ak nebola uspokojená, môže sa veriteľka domáhať zaplattenia žalobou a exekúciou. Pretože v súdenom prípade bola úpadková podstata už odsúdená na platenie do 15 dní, ale neplatila, nárok exekventky na povolenie exekúcie je odôvodnený v smysle odst. 3 cit. šu. Preto bolo treba rekurzu vyhoveť, zmeniť napadnuté usnesenie rekurzného súdu a obnoviť usnesenie súdu I. stolice.

Čís. 15372.

Dohoda, jíž se vlastník nemovitosti vzdal proti majitelům důlní propůjčky za sebe i své právní nástupce náhrady škody vzniklé mu na jeho nemovitostech dolováním, váže jeho právní nástupce jen, byla-li vložena do pozemkové knihy.

Bylo-li dáno k postavení budovy v důlním poli stavební povolení, jde o budovu ve smyslu § 106 hor. zák. i tehdy, nebyla-li postavena přesně tak, jak bylo nařízeno.

Majitel dolu jest povinen také k odstranění škod, jež nezpůsobil dolováním, jestliže bez oprav těchto škod nelze provést opravy škod způsobených dolováním.

(Rozh. ze dne 5. září 1936, Rv II 784/34.)

Žalobci tvrdí, že jsou majiteli domu ležícího v důlním poli žalované, která doluje nedovoleným způsobem, takže účinky dolování jest dům značně poškozen. Žalobci museli i s nájemci dům vykliditi. Žalobou do-

*) Srov. Sb. n. s. č. 13081.